

N:o 125.

Af herr F. Berglöf m. fl., om anslag för utvidgning af spetälskesjukhemmet i Jerfsö.

Under flera år har behof förefunnits af större utrymme vid spetälskesjukhemmet i Jerfsö, för att plats derstädes må kunna beredas alla inträdesökande. Hemmet lemnar för närvarande vård åt 25 patienter, hvilket är det högsta antal, som kan derstädes inhysas. För intagande på vårdanstalten hafva anmälts ytterligare tolf patienter, men i följd af brist på utrymme och nödiga underhållsmedel, hafva härom inkomna ansökningar icke kunnat bifallas.

Sjukhemmets underhållsmedel utgå för närvarande från staten och från Gefleborgs län, men dels med hänsyn dertill, att från provinsen Gestrikland någon spetälsksjuk aldrig varit på anstalten intagen eller till intagande anmäld, då deremot sjuke äro intagna (omkring en tredjedel af hela patientantalet) eller ock äro anmälde till inträde från Jemtland, Ångermanland, Medelpad, Dalarne och Bohuslän, dels ock med hänsyn till sjukdomens vederstyggliga och egenartade beskaffenhet, torde med fullt skäl kunna påkallas att denna vårdanstalt i sin helhet bekostas och underhålles af staten.

Hos Kongl. Maj:t har direktionen för sjukhemmet, äfven som Gefleborgs läns landsting, gjort underdånig hemställan det Kongl. Maj:t tacktes hos Riksdagen begära att staten måtte såsom en dess angelägenhet dels för all framtid öfvertaga spetälskesjukvårdsanstalten i Jerfsö dels ock ombesörja anstaltens behöfliga utvidgning och försättande i tidsenligt skick. Häröfver har kongl. medicinalstyrelsen afgifvit såsom bilaga härhos fogade utlåtande, deri med tillstyrkande af den gjorda framställningen

hemstälts: »dels om ett anslag för en gång af 14,935 kronor 42 öre för utvidgning medelst nybyggnad af sjukhemmet för spetälske sjuke i Jerfsö, enligt uppgjorda, ofvan åberopade ritningar och kostnadsförslag, samt af 1,124 kronor 70 öre för anskaffande af nödig utredning, eller i rundt tal af 16,000 kronor, att utgå under år 1888, och dels för de sjukas underhåll, sedan sjukhuset blifvit färdigt uppfördt, eller från och med 1889 ett årligt anslag på ordinarie stat af 18,000 kronor».

Då emellertid Kongl. Maj:t lemnat hvad sålunda hemstälts utan afseende, få vi, med åberopande af innehållet i de hos Kongl. Maj:t pröfvade, till saken hörande handlingar, hvilka torde till Riksdagen infordras, vördsamt föreslå det Riksdagen ville besluta anslå,

dels för utvidgning af spetälske-sjukhemmet i Jerfsö och för anskaffande af nödiga utredningspersedlar, för en gång, sexton tusen kronor att utgå under år 1888, och

dels till de sjukas underhåll och vård aderton tusen kronor årligen från och med år 1889.

Stockholm den 27 januari 1887.

Frans Berglöf.

P. Waldenström.

Anders Larsson

i Lund.

Olof Jonsson

A. Göransson.

Anders Andersson

i Hof.

i Lund.

Jon Jonsson

M. Jonsson.

i Hertsjö.

Bilaga.

Till Konungen!

Uti skrifvelse till medicinalstyrelsen har direktionen för spetälskesjukhemmet i Jerfsö under den 22 Augusti 1882 anmält behofvet af ökad utrymme å nämnda sjukhus, för att kunna mottaga alla inträdessökande, och på det att genom de spetälskes internering derstädes, anstalten måtte blifva ett skydd för samhället mot denna svårartade sjukdoms vidare utbredning; för hvilket ändamål och på angifna grunder direktionen hemstälde, att medicinalstyrelsen ville hos Eders Maj:t göra underdånig fram-

ställning derom, att staten helt och hållet måtte öfvertaga spetelske-sjukvården inom riket samt, för en gång, lemna nödigt anslag för sjukhemmets utvidgning, och har medicinalstyrelsen på angifna skäl, medelst underdånig skrifvelse af den 22 september 1882 hemställt det Eders Kongl. Maj:t täcktes af nästsammanträdande Riksdag dels äska ett anslag af 14,954 kronor 29 öre för utvidgning af sjukhemmet i enlighet med handlingarne bifogad ritning i förening med nödig utredning, dels ett årligt anslag af 18,000 kronor för de sjukas underhåll. Denna underdåniga hemställan har dock icke ännu vunnit Eders Kongl. Maj:ts nådiga bifall.

Uti en till Eders Kongl. Maj:t stäld underdånig skrifvelse af den 2 juni detta år, har samma direktion förnyat enahanda hemställan, och dervid hufvudsakligen anført: att antalet inträdessökande å anstalten årligen alltmera tilltagit och att direktionen, till följd af bristande utrymme, nödgats oftare än förut vägra inträde för de sökande; att direktionen, »som nu icke har kunnat känna sig försvarad med att låta tillståndet vidare fortgå på samma sätt, som hittills», och som uppdragit åt läkaren vid sjukhemmet att afgifva en närmare utredning af ställningen vid ej mindre sjukhemmet än ock beträffande spetelske-sjukdomen inom riket i allmänhet, af de upplysningar som sålunda vunnits om sjukhemmets otillräckliga förmåga att herbergera och vårda alla inträdessökande och med erinran om anstaltens stora betydelse till förhindrande af sjukdomens vidare utspridning i riket, hemtat ytterligare stöd för den vidtagna åtgärden, att å nyo fästa Eders Kongl. Maj:ts nådiga uppmärksamhet på i fråga varande helsovårdsangelägenhet, och har direktionen, för vinnande af sjukhemmets utvidgning, i likhet med förut föreslagit en tillbyggnad af den förut varande sjukhusbyggnaden, hvarigenom skulle vinnas en tillökning af 8 sjukrum med plats för ytterligare 12 eller, om behöfligt, 15 sängar, hvilket åskådliggöres genom tvenne bifogade bilagor, nemligen bil. A. visande utseendet och beskaffenheten af sjukhemmet i dess nu varande skick, samt bil. B., framställande sjukhuset i dess tillstånd efter verkställd tillbyggnad; vidare har direktionen — med förmälan att sjukhusets hufvudbyggnad sedan år 1882 blifvit brädbeklädd och oljemålad, hvadan kostnaden härför afgår från det ursprungliga förslaget — medelst bil. C. öfverlemnad ett på gällande pris i orten på arbete och materialier grundadt kostnadsförslag för tillbyggnaden, uppgående till 12,352 kronor 50 öre, hvartill komma kostnaden för omläggning af yttertaket på den förut varande delen af huset, medelst bräder och asfaltpapp, 788 kronor samt kostnaden för erforderliga utredningspersedlar 1,124 kronor 70 öre, eller tillsammans 14,265 kronor 20 öre; slutligen har direktionen med hänvisning till i bil. D. angifna utgifts- och inkomststat för sjukhemmet,

beräknat att genom en tillökning af patientantalet till 50 % eller möjligen något deröfver, kostnaden för dessas underhåll skulle blifva 50 % större än för närvarande, eller i jemt tal 18,000 kronor pr år.

På grund häraf, och med återopande af innehållet i direktionens och medicinalstyrelsens ofvan berörda skrifvelse af 1882, har direktionen i underdånighet hemställt det Eders Kongl. Maj:t täcktes i nåder till härnäst sammanträdande Riksdag äska dels för utvidgning och reparation af spetelske-sjukhuset i Jerfsö och detsammias förseende med nödig utredning, i enlighet med ofvannämde ritningar och kostnadsförslag, för en gång, en summa af 14,265 kronor 20 öre att utgå under 1888, och dels för de sjukes underhåll, sedan sjukhuset blifvit tillbygdt eller från och med 1889 ett årligt anslag på ordinarie stat af 18,000 kronor, så vida ej Eders Kongl. Maj:t skulle täckas bestämma att medlen till de sjukes årliga underhåll skall utgå af det allmänna anslaget för smittosamma sjukdomars och farsoters hämmande, och har Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande i Gefleborgs län, på de af direktionen anförda grunder, förordat den underdåniga ansökningen.

Genom nådig remiss af den 29 juni detta år har Eders Kongl. Maj:t befallt dess medicinalstyrelse att häröfver inkomma med underdånigt utlåtande; men enär medicinalstyrelsen hyst tvifvel rörande ändamålsenligheten af de från direktionen ingångna ritningar och förslag, har medicinalstyrelsen, för afgifvande af det anbefalda utlåtandet, aktat nödigt låta genom undertecknad Hallén, med biträde af arkitekten A. Kumlien, verkställa inspektion å i fråga varande sjukhem för att vinna fullständig utredning i ärendet och har medicinalstyrelsen, efter på sådant sätt vunna upplysningar i berörda afseende, blifvit satt i tillfälle att fullgöra Eders Kongl. Maj:ts nådiga befallning, med anledning hvaraf medicinalstyrelsen får underdånigast anför följande:

Enligt ofvan berörda af sjukhemmets läkare till direktionen afgifna handlingarne bifogade yttrande beträffande spetelskes sjukvård inom och utom i fråga varande sjukvårdsanstalt framgår bland annat: att under åren 1880—1886 inalles 179 eller nära 30 sjuka årligen varit vårdade å anstalten, hvaraf inalles 36 eller i medeltal pr år omkring 20 % tillhörde andra län än Gefleborgs, — samt att under år 1885 inalles 32, hvaraf 8 eller jemt en fjerdedel vore från annat län, derstädes vårdats; att de spetelskes antal inom provinsen Helsingland, så vidt känt är, år 1874 uppgick till 121, år 1882 till 101 för att allt jemt nedgå, så att antalet vid 1886 års början minskats till 76, utvisande en minskning af något öfver 37, 19 % från år 1874; att minskningen i sjukantalet egt rum från de församlingar, hvarifrån de sjuke flitigare sökt inträde å sjukhemmet,

under det förhållandet varit motsatt i de församlingar, der de sjuke företrädesvis vårdats i hemmet; att nämnde läkare af dessa omständigheter hemtar särskildt stöd för det antagandet att isoleringen af de sjuke utgör en vigtig preventiv åtgärd mot sjukdomens spridning; att motsvarande förhållande synes ega rum beträffande spetelske-sjukdomens minskning, äfven i Norge i mån som de sjuke mera mangrant intagas på spetelskesjukhus, till bestyrkande hvaraf är bifogadt en tabell, bil. n:o 4, utvisande antalet kände spetelske i Norge under de 20 åren 1856—1875, hvilket antal år 1856 uppgick till 2,113, under det att detsamma år 1875 nedgätt till 1,771; i samma syfte uttalar sig äfven norske öfverläkaren Hansen, då han yttrar: »att den påvisade minskningen i de spetelskes antal i hvad fall som helst får tillskrifvas isolationen af ett proportionsvis betydligt antal spetelske i statens stiftelser och att ett sådant resultat af isolationer ej allena stod i konsekvens med uppfattningen af sjukdomen såsom smittosam, utan endast kunde finna sin förklaring i sjukdomens egenskap att kunna sprida sig genom smitta och på intet vis lät sig förena med andra uppfattningar af spetelskans orsak eller orsaker», att ej mindre de sålunda genom isolering af de sjuke kunna fördelas i afseende på sjukdomens spridning, än ock vetenskapliga undersökningar och iakttagelser på senare tider gifva stöd åt antagandet att spetelskan är en infektiösa (smittosam) sjukdom, till hvars förekommande och utrotande de sjukes noggranna afskiljande från de friska utgör det förnämsta, om icke enda villkoret. Denna åsigt har inom Norge äfven till fullo gjort sig gällande och ligger till grund för lagen af den 5 juni 1885, hvaraf afskrift finnes handlingarna bifogad.

En dylik isolering kan endast ske antingen genom de sjukes noggranna afskiljande medelst särskilda bostäder och vårdpersonal i hemmen eller genom deras intagning uti en för ändamålet väl anordnad anstalt. Den förstnämnda åtgärden, hvilken förutsätter att de sjuke lefva under mycket goda ekonomiska förhållanden, kan endast högst undantagsvis genomföras, hvarför de sjukes vård å anstalt måste blifva regeln, helst sjukdomen mera uteslutande kräfvat sina offer bland de mest vanlottade, i fattigdom och orenlighet lefvande individerna.

Tillser man då huruvida nuvarande sjukvårdsanstalt för spetelske i Jerfsö förmår uppfylla fordringarne på en dylik anstalt, beträffande behovet af utrymme i förhållande till antalet spetelske sjuke inom landet och anstaltens anordning i öfrigt, så måste resultatet häraf blifva högst otillfredsställande. I fråga varande sjukvårdsanstalt eger nemligen endast 25 sjukplatser, hvilket visat sig otillräckligt för mottagandet af de inträdessökande. Sålunda saknades vid 1882 års slut der-

städes plats för 5 anmälde sjuke, vid 1883 års slut för 4, vid 1884 års slut för 8 och vid samma tid 1885 för 9, oaktadt under sistnämnde år 5 sjukplatser provisoriskt anordnats i en flygelbyggnad uti en för annat ändamål afsedd lokal. Vid den ofvan nämnda inspektion, medicinalstyrelsen nyligen å anstalten låtit verkställa, befunnos 5, sedan mer än ett år till inträde anmälde sjuke, ännu afvakta plats derstädes.

Det är uppenbart att inrättningen under sådana förhållanden ingalunda kan motsvara sitt ändamål, att genom tidig internering af de sjuke tjena såsom kuranstalt och än mindre i erforderlig grad verka i preventivt syfte mot sjukdomens spridning. Härtill kommer dessutom en i sanitärt hänseende högst vigtig omständighet. Genom sjuksängarnes ständiga beläggning med sjuke, utan att nödig tömning och vädring af sjuklokalerna någonsin kunna ega rum försättes anstalten i de mest ogynsamma hygieniska förhållanden, hvilka i hög grad inverka menligt på de sjukas helse-tillstånd i allmänhet och särskildt å sjukdomens förlopp med deraf beroende förhoppning om förbättring.

Häraf framgår, att anstalten i sitt nuvarande skick och med den omfattning den eger, icke förmår uppfylla sin uppgift, utan att för vinandet af detta ändamål fordras en ej ringa utvidgning af densamma.

I ofvan åberopade underdåniga utlåtande af den 22 september 1882, hvaraf en afskrift finnes handlingarne bifogad, har medicinalstyrelsen redogjort för tillkomsten, läget och beskaffenheten af i fråga varande sjukvårdsanstalt. Direktionens förslag att försätta densamma i det skick, som för berörda ändamål fordras, afser, som redan ofvan är nämnt, en tillbyggnad af hufvudbyggnaden, enligt bifogad bil. B, af ungefär dess halfva längd, hvarigenom skulle vinnas en tillökning af 8 sjukrum med plats för ytterligare 12—15 sjuke, och hvarför kostnaderna enligt bil. C. beräknas till 12,352 kronor 50 öre. Mot nämnda förslag har likväl medicinalstyrelsen och med särskildt stöd af resultatet vid senast verstälda inspektion gjort allvarliga betänkligheter; sålunda måste det från hygienisk synpunkt betraktas såsom i högsta grad otjenligt att förlänga den genom husets midt löpande redan nu mörka korridoren och i samma hus och under samma tak sammanföra ett ännu större antal sjuke, hvarigenom luftvexlingen, för hvilken ingen särskild anordning förefinnes, utan endast befordras genom så kallad naturlig ventilation, måste blifva än mera otillfredsställande än förut och öfverförandet af förskämd luft från ett rum till ett annat befordras medelst den gemensamma korridoren. En dylik konstruktion lägger äfven hinder i vägen för genomförandet af fullständig evakuering och vädring af de särskilda sjukrummen. Vidare kan icke genom dylik anordning beredas erforderlig isolering af sådane sjuke,

hvilka under sjukdomsförloppet angripas af mellankommande, af spetelskan beroende sjukdomar såsom rosfeber m. fl. eller som redan vid inträdet äro eller sedermera blifva angripna af infektionssjukdomar, och hvarigenom hela sjukpersonalen är utsatt för fara af infektion. Slutligen vidlåda flera bristfälligheter det gamla huset, t. ex. beträffande anordnandet af klosetter och har till följd ett otillräckligt utrymme, enär man, för att vinna största antal sjukplatser, inredt ett relativt alltför stort antal sjukrum inom det-samma.

Dessa olägenheter kunna endast undanrödjas genom uppförandet af en särskild fristående efter sjukvårdens fordringar inredd byggnad, der lämpliga isoleringsrum kunna anordnas för ofvan nämnda ändamål och som kan tjena för fullständig evakuering af den gamla sjukhusbyggnaden eller tvärt om. Såsom plats för en dylik nybyggnad är den söder om sjukhustomten belägna flygel tjenligast. Denna flygel, som ligger på ett afstånd af endast omkring 40 fot från hufvudbyggnaden, är för närvarande inredd till fåhus, svinhus och afträde. Det är uppenbart, att dylika lokaler, belägna i sjukhusets omedelbara närhet, måste i sanitärt hänseende betraktas såsom högst menliga. Dertill kommer att svinhuset och afträdet, såsom högst bristfälliga och otjenligt inredda, med det snaraste måste ombyggas. Enligt medicinalstyrelsens förmenande bör därför denna flygelbyggnad flyttas till en mera aflägsen, lämplig plats inom området, och å samma flygelbyggnads nu varande plats uppföras den af medicinalstyrelsen föreslagna nya sjukhusbyggnaden. Till en sådan har medicinalstyrelsen låtit uppgöra bilagda ritning, bil. E., hvaraf Eders Kongl. Mat: täcktes finna, att den utgöres af ett envånings trähus med vindsrum, innehållande å nedre botten 3 sjukrum, matsal, sköterskerum, bad- och klosett- samt å vinden tvenne sjukrum, hvori plats kan beredas för tillsammans 16 patienter. Kostnaden för denna nybyggnad belöper sig, enligt bil. lit. F. på 13,935 kronor 42 öre och om dertill lägges kostnaden för flyttningen af den förut varande flygelbyggnaden, 1,000 kronor till inalles 14,935 kronor 42 öre. Denna kostnad öfverskrider visserligen direktionens förslag med 2,582 kronor 92 öre, men då man tager i betraktande att medicinalstyrelsens kostnadsförslag upptager omkring 1,000 kronor mera för varmapparater, som för åstadkommande af rikare extraktion af förskämd luft lämpligast bör bestå af ventilerande kakelkaminer, enligt Wimans system, och dessutom 800 kronor äro beräknade för badapparater, hvilka i direktionens förslag icke äro upptagna, så inskränker sig i själfva verket öfverskottet till 782 kronor 92 öre, och skulle i själfva verket understiga det ursprungliga förslaget med 217 kronor 8 öre, om icke flyttningskostnaden för gamla huset tillkomme. I alla händelser

innehåller medicinalstyrelsens förslag så väsentliga förbättringar i sjukvårdens intresse, att den obetydligt högre kostnaden icke synes förtjena något afseende.

Vidare har direktionen, såsom redan ofvan är nämnt, beräknat kostnaden för erforderliga utredningspersedlar för det större sjukantalet efter sjukhusets utvidgning till 1,124 kronor 70 öre samt för de sjukas underhåll, sedan byggnaden för sjukvården tagits i anspråk, till 18,000 kronor för år. Mot dessa beräkningar har medicinalstyrelsen för sin del intet att erinra.

Hvad slutligen angår bestridandet af de kostnader, som blifva en följd af direktionens förslag i sin helhet, så tillåter sig medicinalstyrelsen åberopa hvad den anfört, ej mindre i flere föregående utlåtanden i ärendet, än särskildt i det ofvanberörda af den 22 september 1882 till stöd därför, att staten borde anses förpligtad att bekosta en anstalt sådan som den i fråga varande, hvarvid förekommer, att denna sjukdom genom sin svåra, vederstyggliga och egenartade beskaffenhet beröfvar individen för lång tid förmåga af sjelfförsörjning, hvarigenom de sjuke ofta under tiotal af år blifva en börda för samhället, som ock å sin sida lider men af den minskning i arbets- och produktionskraft i allmänhet, som häraf blifver en följd, och alltså i viss mån hela landet.

Det förhållandet att sjukdomen är mest spridd inom provinsen Helsingland torde icke för sig utgöra tillräckligt skäl för att Gefleborgs län, med uteslutande af andra, bör betungas med kostnaden för sjukdomens hämmande, ty dels förekommer sjukdomen, ehuru endast med färre kända fall, inom andra provinser i riket, såsom Ångermanland, Jemtland, Medelpad och Dalarne m. fl. ehuru obestriddigen flera icke uppdagade fall der förekomma, — der härdar kunna bildas för sjukdomens vidare spridning, liksom ursprungligen varit förhållandet inom Helsingland, hvarest det första fallet år 1804 observerades hos en qvinna i Ljusdals församling; dels bör det ligga i landets gemensamma intresse att icke denna svårartade sjukdom ytterligare sprides från Helsingland till andra provinser, som genom den nu mera än förr starka gemenskap med andra provinserns befolkning lättare kan ske än förut; dels synes det vara en orättvisa, att Gestrikland, der ännu ingen spetelska blifvit iakttagen, ändock såsom tillhörande Gefleborgs län, måste deltaga i bördan för underhållet af i fråga varande sjukvårdsanstalt, under det andra län, der spetelske finnas och hvarifrån de sjuke ega rätt till fri vård å samma anstalt, derifrån äro befriade.

I öfrigt torde det icke vara förenligt med landets välförstådda intresse, att göra betryggandet mot denna elakartade sjukdoms spridning

inom landet beroende endast af ett landstings beredvillighet att härför göra uppoffringar, hvilka icke kunna under alla förhållanden för framtiden med visshet påräknas.

En dylik uppfattning af statens förpligtelse i berörda afseende förefinnes äfven i andra länder och särskildt i vårt grannland Norge, der staten genom uppförande af tjenliga sjukvårdsanstalter för spetelske och deras underhåll, enligt hvad närmare framgår af medicinalstyrelsens ofvan återopade utlåtande i ärendet, gjort betydande uppoffringar för utrotandet af denna landsplåga och dervid kröntes med stor framgång.

Den minskning i antalet spetelske inom provinsen Helsingland, som man iakttagit, och som antages vara en medelbar verkan af i fråga varande sjukvårdsanstalts verksamhet, får icke heller antagas såsom grund för att låta saken stanna i sitt nuvarande skick, ty dels är anstaltens verksamhet i preventivt hänseende beroende af dess tillräckliga omfattning i förhållande till inträdessökande, hvilket för närvarande icke är förhållandet, dels torde antalet spetelske sjuke i Helsingland och än mera, som nämnt är i öfriga orter, der ingen särskild undersökning härom liksom i Helsingland eger rum, öfverstiga det verkliga antalet, enär man har full anledning antaga, att många, med spetelska behäftade af okunnighet, liknöjdhet eller af skam afhålla sig från att anmäla sig hos läkare.

Med anledning af hvad sålunda nu och vid föregående tillfällen blifvit af medicinalstyrelsen anfördt i detta ärende och då de i fråga satta anslagen äro ringa gent emot den stora fördel för helso- och sjukvården inom riket deraf kan hemtas, anser sig medicinalstyrelsen böra i princip tillstyrka direktionens underdåniga hemställan, och att i sådant afseende för sjukhemmens utvidgning genom nybyggnad enligt bilagorna F. och E. ett anslag af allmänna medel stort 14,935 kronor 42 öre för en gång måtte beviljas samt för uppsättning af behöfliga utredningspersedlar samt för sjukhusets årliga underhåll likaledes måtte anslås de af direktionen äskade belopp. Deremot anser medicinalstyrelsen de i direktionens kostnadsförslag upptagna 788 kronor för gamla husets beläggning med bräder, asfalt o. s. v. kunna uppskjutas och framdeles verkställas i mån af gjorda besparingar.

Beträffande direktionens alternativa förslag, att låta kostnaden för sjukhusets underhåll utgå af förslagsanslaget för smittosamma sjukdomars och farsoters hämmande får medicinalstyrelsen erinra, att detta anslag hitintills endast anlåtats för provinsial- och distriktläkares resor för allmän helsovård och sjukvård med afseende på smittosamma sjukdomars hämmande och i sistnämnda afseende äfven för besök inom Helsingland af spetelske sjuke, men att detta anslag aldrig anlåtats för likartadt ändamål

med det nu föreliggande, hvarför kostnaderna lämpligast torde böra bestridas af särskildt anslag.

För den händelse Eders Kongl. Maj:t skulle finna skäl bifalla den gjorda framställningen, anser medicinalstyrelsen sig dock böra uttala den åsigt, att såsom vilkor för bifall bör stadgas, att sjukhemmets egendom med byggnader öfverlemnas till staten och att anstalten, hvars närmare tillsyn anförtros åt en af Eders Kongl. Maj:t tillsatt direktion ställes under öfverinseende af medicinalstyrelsen, som eger granska och fastställa anstaltens årliga inkomsts- och utgiftsförslag samt å anstalten vid behof anställa inspektion.

Med anledning häraf får medicinalstyrelsen i underdånighet hemställa, att Eders Kongl. Maj:t täcktes till näst sammanträdande Riksdag göra nådig proposition,

dels om ett anslag för en gång af 14,935 kronor 42 öre för utvidgning medelst nybyggnad af sjukhemmet för spetelske sjuke i Jerfsö enligt uppgjorda, ofvan åberopade ritningar och kostnadsförslag, samt af 1,124 kronor 70 öre för anskaffande af nödig utredning eller i rundt tal af 16,000 kronor att utgå under år 1888, och dels för de sjukets underhåll, sedan sjukhuset blifvit färdigt uppfördt, eller från och med 1889 ett årligt anslag på ordinarie stat af 18,000 kronor.

Stockholm den 27 oktober 1886.

RÄTTELSER.

Motioner i Andra Kammaren:

N:o 123.

Sid. 8, rad 15 uppifrån: *står* den 6 december *läs* den 3 december
» 9, » 13 » , underskriften: *står* Nils Farup. *läs* Will. Farup.

N:o 126.

Sid. 1, rad. 3 uppifrån: *står* F. H. G. Fredholm *läs* J. H. G. Fredholm

---